

מנהל חברת הביטוח גילה כי עובדים משרתים חברות אחרות ומבריחים לקוחותיו - והעובדים טוענים: זה לגיטימי!

שוד הביטוח

חברת שילוא בע"מ
SHILOAH COMPANY LTD.

19.1.79

לכבוד
מר אמטנס ברברה
כ"ו
א.נ.א.

הנדון: הצעה לביטוח מוניות כפוף
להשתתפות עצמית 20,000.- ₪.

בהמשך ובקשתך הננו מתכננים להגיש בזה את הצעתנו לביטוח 80 מוניות כפוף.

להלן ההצעה:

הביטוח מכוסה על חריף איגוד חברות הביטוח, ההנחות של כל מבוטח תהיינה כדלקמן:-

1. הנחה מבוטח.
2. נהגי נקובים בשם (עד שלושה) הנחה 10%.
3. הנחה העדר תביעות כפי שמגיעה לכל מבוטח.
4. הנחה מיוחדת בשיעור 35% בגין אקסס 20,000.- ₪.

על הנ"ל יש להוסיף דמים כמקובל.

אנו לשרותך במתן הסברים נוספים במידה וידרשו.

בכבוד רב אומנה
סוכנות לביטוח
אומנה סוכנות לביטוח בע"מ.

מיסמך מדשיע
מיסמך המצוי בידי המישטרה המוכיח כי חמישה עובדים בכירים של חברת ביטוח גדולה, הציעו הצעות ביטוח במיסגרת חברה פרטית שלהם, והשתמשו בנייר מכתבים של חברת ביטוח אחרת. אחד ממנהלי שילוא, יגאל לבנון, טוען כי נייר המכתבים נגנב ממשרדו או זויף.

הגדול

פקח אבי ארביב ממחלקת הרמי אות של מרחב הירקון במישטרת תל אביב ספק כפיו בהנאה. היה זה המיבצע הגדול ביותר שהוטל אי פעם על ארביב, והוא הצליח בו. היה עליו לעצור שבעה אנשי ביטוח גדולים ולהאשים אותם בהאשמות מירמה והפרת אמונים, העלמת הימורים וסחיטה במירמה.

חמש ניידות אורחיות בפקידו של ארביב פנו לכמה כתובות בתל אביב. במישר רד חברת הביטוח ישראל-לייף נעצר החי שוד העיקרי, סמנכ"ל ישראל-לייף, משה טליתמן.

במישרי סוכנות הביטוח אומנה ברחוב אחד העם 84 נעצרו עוד חמישה, ארבעה

לעצמו, אך התייעץ עם פרקליטו, עורך הדין מרדכי שורר, והשניים פנו למישרד חקירות. על המישרד הוטל לעקוב אחר החשודים, לצותת לסלפונים במישרדים. רכס. הוא סוס קרבות ותיק, במשך שנים רבות היה איש ביטחון, ואחרי-כך הפך סוכן ביטוח. בשנת 1973, הקים רכס יחד עם משקיעים אמריקאים את חברת הביטוח ישראל. אז היתה זו סנסציה של ממש בעולם הביטוח. מישרד האוצר סרב להעניק רשיונות לחברות ביטוח חדשות, והיה צריך לשכנע את שר-האוצר כי מאחורי מבקשי הרשיון עומדים אנשי מקצוע טובים ולהם משאבים כספיים.

החשדות אומתו

חברות הוותיקות והגדולות לא אהבו את המתחרה החדשה והצעירה שלהם. מאחרי ישראל עמדו משקיעים אמריקאים ובראשם פראנק שיף, הנחשב בעליהם של מישרד הברוקרים היהודי הגדול בארצות-הברית. שיף, יחד עם המשיקיעים האמריקאים האחרים מינו את רכס כמנכ"ל החברה שלהם, הפכו אותו שותף, והוא החל לבנות, במהירות מפתיעה את חברת הביטוח שלו.

לפתע החלו מגיעות אל רכס שמועות, שהן בגדר פסקי-דין מוות על חברת ביטוח. ידידים ושאיינים ידידים, אנשי מיקצוע וכאלה המקורבים למיקצוע סיפרו לרכס כי שמעו, מידי שלישיית או רביעיית כי החברה שלו נמצאת בקשיים כספיים. איש לא היה יכול להצביע על מקור השמועות. המאזנים של ישראל הראו הצלחה, אולם השמועות החלו להיות יותר עקשניות.

כאשר נודע לרכס גם כי מבוטחים שונים, אשר באו לחברה שלו כדי לעשות ביטוחים נידחו על-ידי עובדיו, הוא התחיל לחשוד באמת. חברת החקירות אימתה את חשדותיו. התברר לו, על פי שיחות טלפון שהוקלטו, כי חמישה מהפקידים הבכירים של החברה שלו קשרו מאחורי גבו, תוך כדי עבודתם בישראל, קשרים עם חברת ביטוח גדולה ומתחרת, חברת שילוא וחברת ירדניה.

חמשת הפקידים הבכירים יחד עם בקל ועם פקידה בכירה נוספת, שעזבה בנסיבות מיסתוריות את ישראל כמה חודשים קודם לכן, חווה פרידמן, ניהלו משא ומתן לשכיר רת מישרד פרטי משלהם, שישמש להם כסוכנות ביטוח עצמאית והמשיכו במשא ומתן עם חברות ביטוח אחרות. רכס טען בפני המישטרה, על פי חומר ההקלטות המצוי ברשותו ועל פי כמה מיסמכים שנפלו לידיה, כי בעוד שאותם פקידים קיבלו משכורות שמנות בחברה שלו, הם שיכנעו מבוטחים לעזוב את ישראל ולעבור לחברות אחרות, דרך הסוכנות הפרטית שלהם. סיגנון אחר של רמאות, לפי האשמות המישטרה ודברי רכס, הוא איי קבלת מבוטחים חדשים אשר באו אל ישראל וקבלתם לחברה הפרטית.

דוגמה מאלפת לצורה כזו של מעיי לה באמון היא הדוגמה של ביטוח 80 מוניות מעכו. סוכן ביטוח מקומי בשם ברברה אמטנס הביא לחברת ישראל את תיק הביטוח השמן. קיבל אותו בשם ישראל עדי דניאל, ואחרי שבדק את התיק הודיע לו בשם החברה, כי זו אינה מוכנה לבטח את המוניות. מפני "שזה לא עסק בשבילנו".

לא עברו ימים רבים ועדי דניאל, הפעם כנציג סוכנות הביטוח אומנה, פנה אל ברברה אמטנס והציע לו לבטח את המוניות בחברת שילוא. אמטנס ביקש הצעה בכתב וזו אכן נכתבה על נייר מיכתבים של חברת שילוא (ראה גלופה) ונחתמה על-ידי עדי דניאל בשם אומנה, סוכנות לביטוח. מובן שלמנהל ישראל כלל לא הובאה הצעת הביטוח, ואין ספק כי אילו היה יודע עליה, היה מקבל אותה.

פרשת המיסמך אינה מובנת כלל ונמצאת עתה בחקירת המישטרה. בעת שהמיסמך נכתב, ב-19 בינואר 1979, עדיין עבדו כל החמישה בחברת ישראל, וכיום הם טוענים שאז עדיין לא היתה קיימת אומנה סוכנות לביטוח. כאשר שאל כתב העולם הזה את שניים מהשותפים-חשודים של חברת אומנה, עדי דניאל ומאיר בוק'קובסקי כי צד הם מסבירים את העובדה שהם הוציאו

חשוד מדיתמן
טלית -

חשוד בוצ'קובסקי
לא -

חשוד דניאל
תכולה -